0223 σ. 212[a]

Τὸ ἐν Διδυμοτείχῳ Μετόχιον τοῦ «Ἁγίου Χαραλάμπους» «Θρᾳκικά» Αθ. τ. Ζ΄. 1938

Ἐν Διδυμοτείχῳ εὑρίσκεται ἠρειπωμένον καθ᾽ ὁλοκληρίαν, ἔναντι τῆς οἰκίας Γιουρλοῦγλου, τὸ μετόχιον τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους.

Ἴσως εἰς παλαιοτέρους χρόνους, Βυζαντινοὺς ἢ τουρκικοὺς ἦτο Μονὴ ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν. Ἐν τούτοις δὲν ἔχομεν σαφεῖς ἢ θετικὰς ἀποδείξεις, καθὼς ἀναφέρω ἐξ ἄλλης ἀφορμῆς εἰς τὰ περὶ τοῦ ἐν Διδυμοτείχῳ μικροῦ ἱστορικοῦ Μοναστηρίου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς (ἰδὲ ἰδιαιτέραν πραγματείαν μου, αὐτ. σ. 16-17)

Τὸ μετόχιον τοῦτο εἶχεν ἄλλοτε [illegible] διαφέρουσαν [illegible] ἐκ φαινομένων, ἀλλ᾽ ἐσφετερίσθησαν βαθμηδὸν [illegible] ἢ κατεσχέθησαν παρὰ διαφόρων γειτόνων τῶν ἐπιτηδείων.

Ἐν κώδικι τῆς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου, 21 Ἰουλίου 1823, ἀναγράφονται τὰ ἑξῆς:

«τὸ ἀνδριώτικον μετόχιον τὸ κείμενον ... καὶ τὸ κουρκουνζῆ καχαλεσὸν ἐπειδὴ εἶχε μείνει χωρὶς κυβερνήτην (ἐπιστάτην), ἐνοικιάσθη μετὰ τὸ Ἀθανασίου Γουναρὰ ὅλου (ὅλον) νὰ καθίσῃ νὰ πληρώνῃ κάθε χρόνο 40 γρόσια· ἔτι δὲ νὰ τὸ κυβερνήσῃ (ἐπιδιορθώσῃ), ἂν ἤθελε χαλάσῃ εἰς κανένα μέρος, ὅσον τὸ μετόχιον ὅσον τὸ ἐργαλεῖον».

σ. 212β

0238

ἐκ τῆς ἀναλύσεως ἐξάγεται, ὅτι τὸ μετόχιον τοῦτο τῆς μονῆς Ἄνδρου
καὶ ὑπῆρχε ὑπὸ τὴν διακατοχὴν τῆς ἐν Ἄνδρῳ μονῆς τῆς
Ζωοδόχου Πηγῆς, ἥτις εἶναι γνωστὴ ἀπὸ τὸ 1577, ὅτι εὑρίσκε-
το ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν καὶ διαχείρισιν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότη-
τος Διδυμοτείχου, ὅτι τὸ 1823, καθὼς καὶ πρότερον ἐχρησίμευε
καὶ ὡς καλογηρικὸν ἐπὶ ἐνοικίῳ, ὅτι εἶχε ἐργαστήριον, καὶ ἄλλα
δύο μικρὰ ἐργαστήρια, τὰ ὁποῖα εἶναι τὰ ... ἐκατέρω-
θεν τῆς μεγάλης ἐξωθύρας τῆς αὐλῆς σωζόμενα ἐρείπια,
ὅτι εἶχε παλαιότητα καὶ τὸ μετόχιον αὐλὴ, καὶ εἶχε ἀνακ-
αινισθῆ ἐπιδιορθώσεις.
Ἐπομένως εἶχον καὶ ... πρὸ τῆς βεβαίως τῆς
Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τὸ 1821, ἕνεκα δὲ τῆς
κρίσεως τότε ἐθνικῆς περιστάσεως, εἶτα δι' ἄλλους λόγους,
παρημελήθη — προσφέρεται τὸ μετόχιον ἐκ
μέρους τῆς ... κοινῆς, τῆς ἐν Ἄνδρῳ Ζωοδόχου
Πηγῆς, καὶ ὠφελεῖται ἀνὰ ... ἢ καὶ ἐν τέλει
αὐτῆς ἐκ τῆς κοινότητος Διδυμοτείχου, ἥτις καὶ
ἀνήκει αὐτό.